EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 27.4.2010
KOM(2010) 193 v konečném znění

2010/0115 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států

Část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

{SEK(2010) 488 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Evropská rada schválila dne 26. března 2010 návrh Evropské komise zahájit novou strategii pro zaměstnanost a růst, Evropa 2020[1], založenou na intenzivnější koordinaci hospodářských politik, které se zaměří na klíčové oblasti, v nichž je třeba přijmout opatření, aby se posílil evropský potenciál pro udržitelný růst a konkurenceschopnost. Evropská rada za tímto účelem souhlasila s tím, že stanoví hlavní společné cíle EU, jimiž se budou řídit opatření členských států a Unie. S ohledem na tyto cíle členské státy [stanovují] vlastní vnitrostátní cíle. V rámci plnění svých úkolů na úrovni EU bude Komise usilovat o provádění strategie, zejména prostřednictvím svých sedmi hlavních iniciativ, které oznámila ve svém sdělení Evropa 2020.

Smlouva o fungování EU stanoví, že členské státy považují své hospodářské politiky a politiku zaměstnanosti za věc společného zájmu a koordinují je v rámci Rady. Ve dvou různých článcích Smlouva stanoví, že Rada přijme návrh hlavních směrů hospodářských politik členských států (článek 121) a hlavní zásady politiky zaměstnanosti (článek 148), a upřesňuje, že zásady politiky zaměstnanosti musí být v souladu s hlavními směry hospodářských politik. S ohledem na tento právní základ jsou hlavní zásady politiky zaměstnanosti a hlavní směry hospodářských politik předkládány jako dva různé, ale vzájemně propojené, právní nástroje:

- Doporučení Rady o hlavních směrech hospodářské politiky členských států a Unie – část I integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

- Rozhodnutí Rady o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států – část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020.

Tyto hlavní zásady a směry prováděné prostřednictvím výše uvedených právních nástrojů společně představují integrované hlavní směry pro provádění strategie Evropa 2020.

„Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“ stanoví rámec pro provádění strategie Evropa 2020 a reforem na úrovni členských států. Hlavní směry jsou omezeny, pokud jde o jejich počet, a odráží závěry Evropské rady tak, aby byla zachována jejich soudržnost a jasnost. Hlavní směry jsou integrovány, aby se zajistilo, že vnitrostátní politiky a politiky na úrovni EU plně přispívají k plnění cílů strategie Evropa 2020. Pokud členské státy budou dodržovat tyto hlavní směry synchronizovaným způsobem, budou moci využít pozitivní účinky, které vyplývají z koordinovaných strukturálních reforem, a to zejména v rámci eurozóny.

Členské státy na tomto základě připraví národní programy reforem, které budou podrobně upravovat opatření, jež tyto státy přijmou v rámci nové strategie, a zejména se zaměří na úsilí v oblasti plnění vnitrostátních cílů. Evropská rada bude každoročně posuzovat celkový pokrok, jehož bylo při provádění strategie dosaženo na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni, a bude při tom vycházet ze sledování, které provádí Komise, a z činnosti v rámci Rady. Zároveň budou posuzovány makroekonomický a strukturální rozvoj, rozvoj konkurenceschopnosti a celková finanční stabilita.

[1] KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

„Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“ jsou tyto:

Hlavní směr 1: Zajistit kvalitu a udržitelnost veřejných financí

Hlavní směr 2: Řešit makroekonomické nerovnováhy

Hlavní směr 3: Snižovat nerovnováhy v eurozóně

Hlavní směr 4: Optimalizovat podporu výzkumu, vývoje a inovací, posilovat trojúhelník znalostí a uvolnit potenciál digitální ekonomiky

Hlavní směr 5: Zefektivnit využívání zdrojů a snížit emise skleníkových plynů

Hlavní směr 6: Zlepšit podnikatelské a spotřebitelské prostředí a zmodernizovat průmyslovou základnu

Hlavní směr 7: Zvýšit zapojení do trhu práce a snížit strukturální nezaměstnanost

Hlavní směr 8: Rozvíjet kvalifikovanou pracovní sílu, která bude reagovat na potřeby pracovního trhu, prosazovat kvalitu pracovních míst a celoživotní učení

Hlavní směr 9: Zlepšit výsledky systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvýšit účast na terciárním vzdělávání

Hlavní směr 10: Podporovat sociální začlenění a boj proti chudobě

2010/0115 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států

Část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 148 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[2],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[3],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[4],

s ohledem na stanovisko Výboru pro zaměstnanost,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Smlouva o fungování Evropské unie ve svém článku 145 stanoví, že členské státy a Unie pracují na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména na podpoře kvalifikace, vzdělání a přizpůsobivosti pracovníků a schopnosti trhů práce reagovat na hospodářské změny, aby dosáhly cílů článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Členské státy považují podporu zaměstnanosti za záležitost společného zájmu a slaďují své odpovídající činnosti podle článku 148 Smlouvy o fungování Evropské unie v Radě, přičemž přihlížejí k vnitrostátním zvyklostem, které se týkají odpovědnosti sociálních partnerů.

(2) Smlouva o Evropské unii ve svém čl. 3 odst. 3 stanoví, že Unie bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, a upravuje iniciativy Unie zajišťující koordinaci sociálních politik členských států. Článek 9 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že při vymezování a provádění svých politik a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným se zárukou přiměřené sociální ochrany a bojem proti sociálnímu vyloučení.

(3) Smlouva o fungování Evropské unie stanoví, že Rada přijme hlavní zásady zaměstnanosti a hospodářské politiky, jimiž se řídí politiky členských států.

---

2 Úř. věst. C, s.
3 Úř. věst. C, s.
4 Úř. věst. C, s.

(4) Lisabonská strategie zahájená v roce 2000 vycházela z uvědomění si potřeby EU zvýšit svoji produktivitu a konkurenceschopnost, zároveň však posílit sociální soudržnost, s ohledem na celosvětovou konkurenci, technologické změny a stárnutí populace. Lisabonská strategie byla znovu zahájena v roce 2005 poté, co došlo k jejímu přezkumu v polovině období. Z tohoto přezkumu vyplynulo, že je třeba se více zaměřit na růst a na větší počet a vyšší kvalitu pracovních míst.

(5) Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost pomohla dosáhnout konsensu, pokud jde o hlavní směřování politik EU v oblasti hospodářství a zaměstnanosti. V rámci této strategie Rada v roce 2005[5] přijala hlavní směry hospodářské politiky a hlavní zásady politiky zaměstnanosti a revidovala je v roce 2008[6]. Těchto 24 směrů představovalo základ národních programů reforem, protože stanovovalo klíčové makroekonomické a mikroekonomické reformní priority, jakož i priority reformy trhu práce v EU jako celku. Ze zkušenosti však vyplývá, že priority stanovené těmito hlavními směry nebyly dostatečně jasné a jejich vzájemné vazby mohly být silnější. To omezilo jejich dopad na tvorbu vnitrostátních politik.

(6) Finanční a hospodářská krize, která začala v roce 2008, měla značný dopad na pracovní místa a potenciální výstup a vedla k zásadnímu zhoršení veřejných financí. V reakci na krizi však členským státům napomáhá Plán evropské hospodářské obnovy[7]. Částečně prostřednictvím koordinovaných fiskálních pobídek a tím, že euro představuje záruku makroekonomické stability. Krize tedy ukázala, že koordinace politik EU může přinést významné výsledky, pokud se bude posilovat a účinně provádět. Krize rovněž zdůraznila vzájemnou provázanost ekonomik a trhů práce členských států.

(7) Komise navrhla vytvořit pro další desetiletí novou strategii, Evropa 2020[8], která umožní EU vyjít z krize v silnější pozici a nasměrovat její hospodářství na dosažení inteligentnějšího a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Pět základních cílů, které jsou uvedeny v rámci příslušných hlavních směrů, představují sdílené cíle, jimiž se řídí opatření členských států a Unie. Členské státy by měly maximálně usilovat o dosažení vnitrostátních cílů a o odstranění překážek, jež brzdí růst.

(8) Členské státy by měly v rámci komplexních „strategií ústupu“ vypracovat ambiciózní reformy, které by napomohly zajistit makroekonomickou stabilitu a udržitelnost veřejných financí, zlepšit konkurenceschopnost, snížit makroekonomické nerovnováhy a posílit výkon trhu práce. Ukončení fiskálních pobídek by mělo být prováděno a koordinováno v rámci Paktu o stabilitě a růstu.

(9) Členské státy by měly v rámci strategie Evropa 2020 provádět reformy zaměřené na „inteligentní růst“, jehož hybnou silou by měly být znalosti a inovace. Reformy by se měly zaměřit na zvyšování kvality vzdělávání, zajištění přístupu ke vzdělání pro všechny a na zlepšování výsledků výzkumu a produktivity podniků tak, aby se prosazovaly inovace a předávání znalostí v celé EU. Měly by rovněž podporovat soukromé podnikání a napomáhat přerodu kreativních myšlenek v inovativní produkty, služby a postupy, které mohou vytvářet růst, kvalitní pracovní místa,

---

5 KOM(2005) 141.
6 KOM(2007) 803.
7 KOM(2009) 615, 19.11.2009.
8 KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

územní, ekonomickou a sociální soudržnost a které mohou účinněji reagovat na evropské a celosvětové společenské výzvy. V této souvislosti má zásadní význam maximální využívání informačních a komunikačních technologií.

(10) Členské státy by se rovněž měly prostřednictvím svých programů reforem zaměřit na „udržitelný růst“. Udržitelný růst znamená vytvoření udržitelné a konkurenceschopné ekonomiky, která bude účinně využívat zdroje, spravedlivé rozdělování nákladů a výnosů a uplatnění vedoucího postavení Evropy v rámci rozvoje nových postupů a technologií, včetně ekologicky šetrných technologií. Členské státy by měly provádět reformy, které jsou zapotřebí ke snižování emisí skleníkových plynů a účinnému využívání zdrojů. Měly by rovněž zdokonalit podnikatelské prostředí, podněcovat tvorbu „zelených pracovních míst“ a modernizovat průmyslovou základnu.

(11) Členské státy by se také měly prostřednictvím svých programů reforem zaměřit na „nevylučující růst“. Nevylučující růst představuje vytvoření soudržné společností, jejíž členové jsou schopni předjímat a zvládat změny, a aktivně se tak podílejí na životě společnosti a na fungování ekonomiky. Reformy členských států by proto měly zajistit přístup a příležitosti pro každého v průběhu života, a snížit tak chudobu a sociální vyloučení, a to prostřednictvím odstranění překážek omezujících účast na trhu práce, zejména pokud jde o ženy, starší pracovníky, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a legální migrující pracovníky. Reformy by rovněž měly zajistit, aby hospodářský růst měl přínos pro všechny obyvatele a pro všechny regiony. Ústředním tématem programů reforem členských států by proto mělo být zajištění účinného fungování trhu práce, a to prostřednictvím investic do úspěšných přestupů na trhu práce, rozvoje vhodných dovedností, zvyšování kvality zaměstnanosti a boje proti segmentaci, strukturální nezaměstnanosti a nečinnosti při současném zajištění odpovídající a udržitelné sociální ochrany a aktivního zapojení do snižování chudoby.

(12) Strukturální reformy EU a členských států mohou účinně napomáhat růstu a zaměstnanosti, jestliže posilují konkurenceschopnost EU v celosvětové ekonomice, otevírají nové příležitosti pro vývozce z EU a poskytují konkurenční přístup k důležitým oblastem dovozu. Reformy by proto měly zohlednit dopady na vnější konkurenceschopnost tak, aby se posílil evropský růst a podíl na otevřených a konkurenčně spravedlivých trzích po celém světě.

(13) Strategii Evropa 2020 musí doplňovat integrovaný soubor politik, které by členské státy měly provádět úplně a ve stejném tempu tak, aby se dosáhlo příznivých vedlejších účinků koordinovaných strukturálních reforem.

(14) I když jsou tyto hlavní směry určeny členským státům, strategie Evropa 2020 by se měla provádět ve spolupráci se všemi vnitrostátními, regionálními i místními orgány, měla by úzce zapojovat parlamenty, jakož i sociální partnery a zástupce občanské společnosti, kteří se budou podílet na tvorbě národních programů reforem, na jejich provádění a celkové informovanosti o strategii.

(15) Strategii Evropa 2020 doplňuje menší soubor hlavních směrů, které nahrazují původní soubor 24 směrů a zaměřují se na otázky zaměstnanosti a hlavní otázky hospodářské politiky provázaným způsobem. Hlavní zásady politiky zaměstnanosti členských států, které jsou připojeny v příloze k tomuto rozhodnutí, jsou vnitřně propojeny s hlavními směry hospodářské politiky členských států a Unie uvedenými v příloze doporučení

Rady […] ze dne […]. Dohromady tvoří „Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“.

(16) Tyto nové integrované hlavní směry odrážejí závěry Evropské rady. Členským státům poskytují jasné pokyny, pokud jde o definování národních programů reforem, provádění reforem s ohledem na jejich vzájemnou provázanost a v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Tyto hlavní zásady budou základem pro veškerá specifická doporučení, která Rada přijímá pro konkrétní členský stát. Budou rovněž podkladem pro přípravu společné zprávy o zaměstnanosti, kterou Rada a Komise zasílají každoročně Evropské radě.

(17) I když se tyto zásady musí připravit každý rok, měly by být až do roku 2014 v zásadě stabilní, aby bylo možné se zaměřit na jejich provádění,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Tímto se přijímají hlavní zásady politiky zaměstnanosti členských států připojené v příloze k tomuto rozhodnutí. Tyto hlavní zásady jsou součástí „Integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020“.

Článek 2

Hlavní zásady uvedené v příloze se promítnou do politiky zaměstnanosti jednotlivých členských států, které tyto státy oznámí v rámci národních programů reforem. Členské státy by měly navrhnout programy reforem, které budou v souladu s cíli stanovenými v „Integrovaných hlavních směrech strategie Evropa 2020“.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda

Příloha:
Hlavní zásady politiky zaměstnanosti členských států

Hlavní směr 7: Zvýšit zapojení do trhu práce a snížit strukturální nezaměstnanost

Členské státy by měly integrovat zásady flexibilních sociálních jistot, které schválila Evropská rada, do vlastních politik trhů práce a uplatňovat je. Bude se tak plně využívat podpora z Evropského sociálního fondu a zohlední se zvyšování podílu na trhu práce i boj proti segmentaci trhu a nečinnosti, nerovnostem mezi ženami a muži a zároveň se sníží strukturální nezaměstnanost. Opatření k podpoře flexibility a bezpečnosti by měla být jak vyvážená, tak by se měla vzájemně posilovat. Členské státy by proto měly zavést pracovní smlouvy, které jsou zároveň flexibilní i spolehlivé, aktivní politiky trhu práce, účinné celoživotní učení, politiky podporující pracovní mobilitu a odpovídající systémy sociálního zabezpečení, které budou poskytovat zajištění při profesních změnách a zároveň jasně stanoví práva a odpovědnosti nezaměstnaného tak, aby aktivně hledal práci.

Členské státy by měly zintenzívnit sociální dialog a reagovat na segmentaci trhu práce opatřeními, které se zaměří na dočasnou a nejistou zaměstnanost, částečnou zaměstnanost a nezákonné zaměstnávání. Profesní mobilita by měla být odměňována. Je zapotřebí se zaměřit na kvalitu pracovních míst a pracovních podmínek tím, že se bude bojovat proti nízkým platům a zajistí se dostatečné sociální zabezpečení i pro osoby, které mají pracovní smlouvy na dobu určitou nebo jsou samostatně výdělečně činné. Je třeba posílit služby zaměstnanosti a zpřístupnit je všem, a to i mladým lidem a osobám, které jsou nejvíce ohroženy nezaměstnaností. Tyto služby by měly vycházet z osobního přístupu a měly by se zaměřit na osoby, které mají nejtěžší přístup na trh práce.

Členské státy by měly přezkoumat daňové a dávkové systému a kapacitu veřejných služeb v rámci poskytování nezbytné podpory, aby se zvýšila konkurenceschopnost a podíl na trhu práce, zejména v případě osob s nižším vzděláním a v souladu s hlavním směrem politiky č. 2. Členské státy by měly zvýšit zapojení pracovních sil prostřednictvím politik, které propagují aktivní stárnutí, rovnost mezi ženami a muži, včetně rovného odměňování, a integraci mladých lidí, osob se zdravotním postižením, legálních migrujících pracovníků a dalších zranitelných skupin do trhu práce. Politiky v oblasti rovnováhy pracovního a soukromého života spolu s dostupnou péčí a inovacemi v organizaci práce by měly urychlit zvyšování podílů zaměstnanosti, zejména pokud jde o mladé lidi, starší pracovníky a ženy, aby bylo možné udržet především vysoce kvalifikované ženy ve vědeckých a technických oborech. Členské státy by měly rovněž odstranit překážky na trhu práce, které brání vstupu nových pracovníků, podporovat samostatně výdělečně činné osoby a tvorbu pracovních míst v oblastech, jako jsou např. ekologicky zaměřená pracovní místa a péče i podpora sociálních inovací.

Hlavní směr EU, na jehož základě členské státy stanoví vlastní národní cíle, je snaha dosáhnout do roku 2020 celkem 75 % podílu zaměstnanosti žen a mužů ve věku od 20 do 64 let. Tohoto cíle se má dosáhnout i prostřednictvím vyššího podílu mladých lidí, starších pracovníků a pracovníků s nižším vzděláním na trhu práce i prostřednictvím lepší integrace legálních migrujících pracovníků.

Hlavní směr 8: Rozvíjet kvalifikovanou pracovní sílu, která bude reagovat na potřeby pracovního trhu, prosazovat kvalitu zaměstnanosti a celoživotní učení

Členské státy by měly podporovat produktivitu a zaměstnatelnost vhodným poskytováním znalostí a vzdělání, které odpovídají stávajícím i budoucím požadavkům trhu práce. Kvalitu původního vzdělání a zajímavou odbornou přípravu musí doplnit pobídky v oblasti celoživotního učení, možností druhé šance, které všem dospělým poskytnou možnost o stupeň zvýšit svoji kvalifikaci, a v oblasti cílené migrace a integračních politik. Členské státy by měly vytvářet systémy pro uznávání získaných dovedností, odstraňovat překážky profesní a geografické mobility pracovníků, podporovat získávání průřezových schopností a kreativitu a zaměřit své úsilí zejména na podporu pracovníků s nižším vzděláním, zvýšit zaměstnatelnost starších pracovníků, ale zároveň zdokonalit odbornou přípravu, vzdělávání a zkušenosti vysoce kvalifikovaných pracovníků, včetně vědců.

Členské státy by ve spolupráci se sociálními partnery a podnikovou sférou měly zdokonalit přístup k odborné přípravě, posílit vzdělávání a profesní poradenství společně se systematickým poskytováním informací o nových pracovních příležitostech, podporovat soukromé podnikání a lépe předvídat potřeby v oblasti požadovaných dovedností. Finanční příspěvky ze státních prostředků, ale i od jednotlivců a zaměstnavatelů by měly podpořit investice do rozvoje lidských zdrojů, zvyšování kvalifikace a účast na systémech celoživotního učení. Členské státy by měly ve spolupráci se sociálními partnery zavést systémy, aby podpořily mladé lidi, zejména pokud jde o ty, kteří nejsou zaměstnaní, nestudují nebo se neúčastní odborné přípravy. Tyto systémy by měly napomoci čerstvým absolventům škol najít první zaměstnání nebo zahájit další studium nebo odbornou přípravu, včetně vyučení. Zároveň by tyto systémy umožňovaly rychlou reakci v případě, kdy se mladý člověk stane nezaměstnaným. Pravidelné sledování účinnosti politik v oblasti zvyšování kvalifikací a předvídání potřeb by mělo napomoci identifikaci oblastí, v nichž je zapotřebí dosáhnout zlepšení a zvýšit přizpůsobivost systémů vzdělávání a odborné přípravy potřebám trhu práce. Členské státy by měly k podpoře těchto cílů zcela uvolnit prostředky z fondů EU.

Hlavní směr 9: Zlepšit výsledky systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvýšit účast na terciárním vzdělávání

Členské státy by měly účinně investovat do systémů vzdělávání a odborné přípravy, aby zajistily přístup ke kvalitnímu vzdělávání a odborné přípravě pro všechny a zlepšily výsledky vzdělávání. Jedná se především o zvyšování kvalifikace pracovních sil EU, které jí umožní reagovat na rychle se měnící potřeby moderních trhů práce. Tato opatření by se měla vztahovat na všechny oblasti (od vzdělávání v raném dětství a na základních školách, po vyšší vzdělávání, odbornou přípravu, jakož i vzdělávání v dospělosti) a měla by rovněž zohlednit neformální a neoficiální vzdělávání. Reformy by se měly zaměřit na získávání klíčových kompetencí, které jednotlivec potřebuje k tomu, aby uspěl v ekonomice založené na znalostech, zejména pokud jde o jeho zaměstnatelnost, další učení a dovednosti v oblasti IKT. Je zapotřebí přijmout opatření usnadňující studijní mobilitu mladých lidí a učitelů, která je v současné době standardem. Členské státy by měly zlepšit otevřenost a relevanci systémů vzdělávání a odborné přípravy. Měly by především provádět vnitrostátní rámce kvalifikací, které umožní flexibilní vzdělávání a rozvoj partnerství mezi vzděláváním a odbornou přípravou na straně jedné a pracovním světem na straně druhé. Je zapotřebí zatraktivnit pedagogické profese. Vyšší vzdělávání by se mělo více otevřít netradičním školitelům a měl by se zvýšit podíl účasti na vysokoškolském nebo odpovídajícím vzdělávání. Členské státy by měly přijmout všechny kroky, které jsou zapotřebí k předcházení předčasného ukončování školní docházky, zejména s ohledem na snižování počtu mladých lidí, kteří nejsou zaměstnaní, nestudují nebo se nepodílejí na odborné přípravě.

Hlavní směr EU, na jehož základě členské státy stanoví vlastní národní cíle, je snížit podíl předčasně ukončené školní docházky na 10 % a zároveň zvýšit podíl populace ve věku mezi 30 a 34 lety s ukončeným vysokoškolským nebo obdobným vzděláním na alespoň 40 % do roku 2020.

Hlavní směr 10: Podporovat sociální začlenění a boj proti chudobě

Úsilí členských států v oblasti snižování chudoby by se mělo zaměřit na prosazování úplné účasti na společnosti a hospodářství a na rozšiřování pracovních příležitostí a plně při tom využívat Evropský sociální fond. Úsilí by se rovněž mělo zaměřit na zajišťování rovných příležitostí, včetně přístupu k dostupným, udržitelným a vysoce kvalitním službám a veřejným službám (včetně elektronických služeb v souladu s hlavním směrem č. 4) a zejména ke zdravotní péči. Členské státy by měly zavést účinná opatření proti diskriminaci. K boji proti sociálnímu vyloučení by se měla podpořit aktivní účast lidí a posílit podpora podílu na trhu práce, systémů sociální ochrany, celoživotního učení a politiky aktivního zapojení, čímž se vytvoří příležitosti v různých stádiích lidského života a poskytne ochrana proti vyloučení. Je zapotřebí zmodernizovat systémy sociálního a důchodového zabezpečení, aby je bylo možné zcela využívat k odpovídající podpoře na straně příjmů a přístupu ke zdravotní péči, což zajišťuje sociální soudržnost, a zároveň zajistit, aby byly finančně udržitelné. Dávkové systémy by se měly zaměřit na bezpečnost příjmů v přechodných stádiích a na snižování chudoby. Jedná se především o skupiny, které jsou nejvíce ohroženy sociálním vyloučením, jako jsou například rodiny s jedním rodičem, menšiny, osoby se zdravotním postižením, děti a mladí lidé, starší ženy a muži, legální migrující pracovníci a bezdomovci. Členské státy by rovněž měly aktivně podporovat sociální hospodářství a sociální inovace ve prospěch osob, které jsou nejvíce ohroženy sociálním vyloučením.

Hlavní směr EU, na jehož základě členské státy stanoví vlastní vnitrostátní cíle, je snížit o 25 % počet Evropanů, kteří žijí pod národními hranicemi chudoby, což vyvede více než 20 milionů lidí z chudoby.